

Hartstocht

Lessen over Simsons val door seksuele begeerte

Simson was een gelovige man. God had hem vanaf zijn geboorte afgezonderd. Hij was een Nazireeër Gods, dat is een voor God afgezonderde, een aan God gewijde, zijn hele leven lang. Als jonge jongen, zo lezen wij, werd hij al door de Heer gezegend. God had hem bestemd om richter over Israël te zijn en Zijn volk van de verdrukking van de Filistijnen te verlossen.

Prachtige geloofsdaden heeft hij verricht. Zonder iets in zijn hand te hebben, scheurde hij een jonge, brullende leeuw uiteen, zoals men een bokje uiteen scheurt (Richt. 14:6). Met een ezelskinnebak versloeg hij duizend Filistijnen. De poorten van Gaza droeg hij op zijn schouders een hoge berg op. De tempel van Dagon, de god van de Filistijnen, waarin al de vorsten van de Filistijnen verenigd waren, met op het dak drieduizend mannen en vrouwen, deed hij met één krachtige ruk aan de pilaren waarop het huis gebouwd was, ineenstorten, zodat hij in zijn sterven meer vijanden van de Heer doodde dan gedurende zijn gehele leven.

Twee heerlijke gebedsverhoringen staan in zijn levensgeschiedenis opgetekend. Toen hij met een ezelskinnebak duizend man verslagen had en erge dorst had, riep hij tot de Heer: 'Gij hebt door de hand van Uw knecht dit grote heil gegeven; zou ik dan nu van dorst sterven, en vallen in de hand van deze onbesnedenen?' (Richt. 15:18). En zoals God aan Zijn volk Israël in de woestijn water gaf uit de steenrots, zo kloofde Hij ook de rots in Lechi en stilde Simsons dorst, zodat hij weer 'levend werd'. Aan het einde van zijn leven, toen hij tussen de pilaren van de tempel van Dagon stond te spelen, riep Simson opnieuw tot de Heer: 'Heere, HEERE gedenk toch aan mij, en sterk mij toch alleen ditmaal, o God! opdat ik mij met een wraak voor mijn twee ogen wreek op de Filistijnen' (Richt. 16:28). En God gaf hem zo'n kracht dat hij met één ruk de hele tempel deed instorten.

Prachtig zijn deze heldendaden, *heerlijk* zijn deze gebedsverhoringen! Deze Simson was werkelijk een bijzondere man, een man van God, een held van het geloof. Hem viel de hoogste eer te beurt om door de Heilige Geest opgenomen te worden in de rij van de geloofshelden van het oude verbond, die wij in Hebreëën 11 vinden.

Maar deze man had een boezemzonde die hem zijn leven lang gekweld heeft en hem tot een verschrikkelijk einde heeft gebracht. Hij werd door een hevige hartstocht verteerd, het zingenot overheerste hem. Door lusten gedreven, nam hij zich, tegen het uitdrukkelijke gebod van de Heer, een vrouw uit de Filistijnen. Later ging hij naar een hoer en ten slotte verbond hij zich met de mooie maar gemene Delila, die hem voor geld in de handen van zijn vijanden overleverde.

Van kwaad kwam hij tot erger. Eerst een ongelijk juk, daarna een verboden omgang en uiteindelijk zijn overgave aan een boze vrouw. Door niets liet hij zich waarschuwen. Geen omstandigheden, hoe verschrikkelijk ook, konden hem terughouden. Hij snelde voort op deze verderfelijke weg. Zijn vrouw werd door de mensen van haar stad, uit wraak over Simsons strafexpeditie, verbrand. In Gaza zou hij door de Filistijnen gevangen zijn genomen als de Heer hem niet te hulp gekomen was en kracht gegeven had om de poorten van de stad uit te lichten, op te nemen en weg te dragen.

Niets hielp. Nauwelijks daar verlost, verbindt hij zich weer met een andere vrouw en hoewel hij meermalen haar ontrouw ondervindt, blijft hij bij haar en vertelt haar uiteindelijk het geheim van zijn kracht, waardoor hij in de handen van zijn vijanden overgeleverd wordt.

De hartstocht verteerde hem en had hem verblind. Van liefde was geen sprake. De mensen noemen dit wel liefde, maar het is geen liefde. Vaak verandert die zogenaamde liefde, als de lust bevredigd is, in haat. Van een andere hartstochtelijke man wordt in de Bijbel gezegd dat hij de vrouw die hij liefhad, na het bevredigen van zijn lust meer haatte dan hij haar liefgehad had (zie 2 Sam. 13:15).

Jonge mannen, denk daaraan! Laat je waarschuwen en begeef je niet op verkeerde wegen. Ga geen ongelijk juk aan. Ga niet tot een vreemde vrouw en laat je niet vangen in haar strikken. Natuurlijk geldt dit evenzeer voor jonge vrouwen. In Spreuken 7:26-27 lezen wij: 'Want zij heeft veel gewonden neergeveld, en al haar gedoden zijn machtig vele. Haar huis zijn wegen van het graf, dalende naar de binnenkamers van de dood'. Geloof niet in haar vleierende woorden. Zij bespot je in haar hart. Zij verheugt zich in jouw ellende en ondergang. Zonder trouw verradt en verkoopt zij je. Denk niet wanneer je een Christen geworden bent, dat je gevrijwaard bent van het gevaar in haar strikken te vallen. Als je de hartstocht niet bedwingt, als je 'de begeerten van de jeugd' niet schuwt, als je haar huis, omgeving en omgang niet mijdt, dan zul je zeker vallen.

Denk aan Simson. Wat is hij diep gevallen en wat was zijn einde treurig, hoewel hij een man Gods was! Goede voornemens, zedelijke begrippen, Christelijke opvoeding en omgeving – hoe goed en gewenst ook – kunnen niet helpen als je niet bij de Heer Jezus, Die je liefhebt, kracht zoekt om staande te blijven. Zijn gemeenschap alleen kan je bewaren. Zijn kracht alleen kan in jouw zwakheid volbracht worden. 'Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak' (Matth. 26:41), zo sprak de Heer tot Zijn discipelen. Luister naar dat woord en volg die raad op.

Denk ook aan de verschrikkelijke gevolgen van de zonde. Wat heeft Simson zwaar moeten boeten voor het toegeven aan zijn lusten. Die krachtige man, verraden door de trouweloosheid van een boze vrouw aan wie hij zijn kracht verspild had, zit daar blind in de gevangenis en moet lopen in het molenrad! Die held van het geloof, de schrik van de vijanden van de Heer, staat daar, terwijl hij speelt op zijn instrument, ten spot van de Filistijnen in de afgodstempel. De gestolen wateren zijn zoet, en het verborgen brood is liefelijk, maar het einde is dood en verderf. De straf volgt op het bedreven kwaad.

Hoe zwaar is Simson gestraft! Zijn beide ogen, waarmee hij zoveel zonde bedreven had, werden uitgegraven. Voortaan was de begeerlijkheid van de ogen verdwenen. Dat was het zwaarste voor hem, zoals uit zijn roepen tot God blijkt. Ja, zijn einde is voor ons allen een afschrikwekkend voorbeeld en een waarschuwing om de paden van de zonde te mijden en in de voortdurende gemeenschap met de Heer kracht tegen het vlees en de wereld te zoeken.

Maar, God zij dank, zijn laatste dagen zijn ook een bewijs van Gods onveranderlijke trouw en herstellende genade. Om hem van zijn hartstocht te genezen en van het verderf te redden, heeft God niet geschroomd Zijn kind aan de wrede macht van Zijn vijanden prijs te geven en hem in zo'n nameloos leed te laten komen. Wat een God is onze God! De zware beproeving heeft vrucht gedragen. De hartstochten komen tot bedaren door zijn afzondering van de wereld en zijn blindheid. Hij keert tot God terug, buigt zich onder Gods slaande hand en verootmoedigt zich. Het teken van zijn nazireeërschap komt weer terug, zijn buitengewone kracht ontwaakt opnieuw en hij ontvangt genade om de vijanden van de Heer te verslaan zoals hij dit in zijn leven niet had kunnen doen, om dan als een geloofsheld te sterven.

Wat een troost voor iedereen die gevallen is! U hoeft niet te wanhopen. Als u terugkeert, als u uw zonden belijdt, als u zich voor God verootmoedigt, dan komt Hij u vol genade tegemoet, en zal u vergeven en u in Zijn gemeenschap herstellen. Hij blijft getrouw en kan Zichzelf niet verloochenen. Wie tot Hem komt, zal Hij niet uitwerpen. Bij Hem is overvloeierende genade te vinden.

